

בן במחל טוב, לשניים ילד בן ארבע בשם דני, ולבנם התיר נוק קראו אלכסנדר על שם אביו של ישראל, ושתי ושמש של ביתהספר התיכון-המיקר צועי ע"ש סליגסברג במרחלים ובספר לפני 15 שנים.

המוכרת התחילה של סיעת ר"צ בכנסת, גאולה לוי, אינה מבזבזת זמן, כשר הבוסית שלה ח"כ שולמית אלוני מנצלת את פגרת ה' כנסת לבילוי חופשה בחו"ל, החליטה גאולה לעבוד בשבוע האופנה שיתקיים במלון היל' טון בתל-אביב כאשר יחסי

עם היוזע דבר מותו של הזמר אלכס פרסלי החלו אנשים שראו אותו להיר עלות זכויות. סיפר הזמר יגאל כשן כי נכה בהופעתו של אליל-זמר אחר, תום ג'ונס, שהתקיימה בלאס-ווגאס. לפתע נכנס אלביס ל' אולם, הקהל מתא לו כפיים ו' ביקש וממנו שישיר. אלביס סירב ותום ג'ונס התגרה בו ואמר: "אתה פחד מתחרות מה?" אלביס מתא כפיים ל' ג'ונס, והסביר כי הוא חתום על חוזה האוסר עליו לשיר שלא במסגרת החוזה. הקהל קיבל את הטיעון. תום ג'ונס

משה דיין חופע בתמונת פוטומונטאז' זו בעיתון-פופ רמני, שערך מישראל בינלאומי על יחסם של אישים מפורסמים למוסיקת-פופ. עורכי העיתון טילפנו, לדבריהם, ל"שועל המידבר" הישראלי בחוש אפריל. הם שאלו: "מהי חמור סיקה החביבה עליך במיוחד?" השב דיין: "סליחה, אין לי זמן. אולי תדברו עם אשתי?" לאחר-מכן, "רחשושים, קולות של חדר אמבטיה, קולה של אשה". רחל דיין: "אחד מחביביו הוא ג'ורג' גרשווין, אבל אולי מוטב שתדברו עם בעלי". אחרי הפצרה חוזרת, עלה דיין שוב על חקו. "האלו! ובכן, אני מעדיף מוסיקה קלאסית, בייחוד את, אופרה בגרוש". האם מקשיב דיין לפעמים גם למוסיקת-רוק? "כימעט שלא, רק לכמה לחקות מקומיות, כאן בת"א."

ציבור של אחת התכורות המ' יוצגת בו. שופט בית-מישפט' השלום בתל-אביב, מנחם אילן, דן השבוע נאשם בסחר בסמים לתקופת מאסר-על-תנאי בת שלוש שנים, התרבע הממשטרתי ביקש מן השופט כי המאסר-בפעל יתול על ה' נאשם גם במקרה של אחזקת סם. השיב אילן, הידוע כשופט בעל גישה ליברלית: "מה, אתה רוצה, שעל כל גרם חשש שימצאו אצל הנאשם הוא יישב שלוש שנים?"

בתוכנית החדשה, שי' חות בסלון, סיפר יחזקאל גפן את הסיפור הבא על ח"כ שמואל פלאטו שרון: "הוא מרכיב אוניות בכנסת. כולם חושבים שהוא שומע את תרי גמי הנאמים, אבל כמעט הוא מאזין לקאסטה של ניסים פורסי". אולם אחרי כמה תכ' ניות הוציא גפן את הבדיחה מתוכניתו. הסיבת: פלאטו שרון איים להגיש נגדו תביעת-דיבה.

תן הופעה, וכשזו הסתיימה התרומם המסך ובמקום תום ג'ונס השתחווה לפני הקהל אלביס פרסלי בעצמו.

כוכבת הקולנוע והזמר דליה זביאל התעתדה להיר בשא לארסה צ'אק גאנז לפני כשבועיים, אולם מותו הפיטאומי של אחיה, יוסי לווינבוק דחה את תוכניתו. תיה, אחרי הושיבעה טסה דליה בחזרה ללוס-אנג'לס, שם ציפו לה ארוסה שהתא אלמן, שני לדיה חשני ילדי, דליה חיכ' תה עד תום שלושים ימי ה' אבל על אחיה ונישאת לגאנז בשבת האחרונה. תיה אלה נישואיה ברביעית של דליה ונישואיו בשנייה של גאנז ש' הוא מיליונר יהודי ואחד ה' תורמים הגדולים למגבית ה' יהודית בארצות-הברית.

הזמר ישראל גור' יין, החדד הרהו של צמד הדודאים הפך אב גאה בפעם השנייה, אשתו מיקי ילדה לו

הבדרן

דיין: יחי ההברל הקטן

בשבוע שעבר העניק שרי-החזן משה דיין ראיונות ענקיים לשני עיתונים: מעריב וידיעות אחרונות. סביר להניח כי דיין התראיין בהרש של כמה ימים בין עיתון לעיתון, שכן אחרת אין להסביר את ההבדלים והסתירות בתשובותיו לשאלות דומות, בעיתונים השונים. וכה אמר דיין על ההבדלים בין בן-גוריון לבין בגין:

ל"ידיעות": "בגין אינו בייגני".
ל"מעריב": "כשר המנהיגות של מנחם בגין אינו נופל מכשר המנהיגות של דוד בן-גוריון יין."

על הרגשותו כשר בממשלה:
ל"מעריב": "אני מרגיש טוב בממשלה."
ל"ידיעות": "אני מעדיף את (אורח החיים) הקודם. כתיבה, הסתובבות בעולם היהודי, והר' צאות. זה מצא חן בעיני."
על היותו מיספר 2 בממשלה:

ל"מעריב": "בנושאים שאני מטפל בהם ב' בממשלה, נושא החוק, אין מעלי אלא ראשי-ממ' שלה... בענייני מדיניות החוק נכון הוא שאני, כלשונך, מס. 2, אבל רק בשטח הספציפי הזה."
ל"ידיעות": "תסלח לי על הביטוי באנגלית: 'אי קודני' קיר ל' אם אני מס. 18 אז מס. 2."
על אפשרות של מגעים בין ארה"ב לאש"ף:

ל"ידיעות": "מגע עם אש"ף זה עניינם שלהם."
ל"מעריב": "אם אמנם תנהל ארה"ב מגעים ושיחות עם אש"ף ותנסה להיכר עמ', פירוש הדבר כי ארה"ב אינה עומדת בהתחייבויות שנת' נה לישראל בעניין שהוא חשוב לנו מאד... זהו צעד חמור מאד, הפוגע באמינותה של ארה"ב ועל כך אני מצטער ומתקומם."
על התוצאות האפשריות של שיחות שרי-החזן הישראליים והערבים בספטמבר:

ל"מעריב": "האם ההתקדמות תהיה כזאת שכל הנוגעים בדבר יגידו שהוא מספקת כדי להיוועד ב'נכח - אינני יודע".
ל"ידיעות": "יש אפשרות (בעיקבות השיחות) שוועדת ז'נבה תתרום בלי כל תנאים מראש".

המחנך והפובליציסט ס. יזהר מבקש להתווכח עם יוצרי הדימויים של ישראל. בוויכוח הציבורי סביב חפשת בירעם ואיקרית הירבו להשתמש ב"דימויים" כגורם בעד ונגד, ויזהר סמילנסקי חושף את מהותו של "דימוי".
ל"ידיעות" העצמי? שלנו שוב ושם: איזה דימוי עצמי יהיה לישראל? דימוי עיקש, נוקשה ובל-תי ותרגני? או דימוי מופרי גמיש ונכון לתקן ו'נהיגות רציון וכו' וכו' - דימוי ודימוי - והיכן עוולות? דימוי של 'ספקות עצמיים' או דימוי של האנשים עצמם ולא רק דימויהם, וכי אין אנשים אלא רק דימויים יש? האם לא קודמת השאלה מה אנחנו עצמנו לפני השאלה איזה דימוי יש לנו? או שמא זו הפלסופיה של האסטרטגיה הלאומית: כי אין אנשים ואין מצבים אלא יש רק דימויים, ואין בעולם שום 'אני עצמי' אלא דימוי עצמי בלבד?

וראי שדימוי המולח קיום נזה יותר למתכ' ננים. מפני שבדימוי אפשר לשחק ולהתעלל בלי שהוא יצטק, ולא כן באנשים חיים שקושים להם דברים. וגם מפני שאת הדימוי אפשר לשנות לפי צורכי הקינה או המזכר, או 'שער החליפין' והאסטרטגיה. אבל, מה אחיה אני עצמי כשר אעשה עוול, ומה אחיה אני כשאנסה לתקן עוול? ומה יהיה מישקלי בעיני ובעיני חברי, כשאעשה או לא אעשה עוול או צדק, וכשאעשה מעשה נכון או לא-נכון? וכי כמה אנו עוסקים כאן, בדיון נפשות חיות או במכירת דימויים מופשטים ליצוא?

"כי אם הכל רק דימוי, שמא גם האסטרטגיה הלאומית רק דימוי?" (דבר)

דיין: אני מרגיש טוב בממשלה * * אנשים ומצבים אלא רק דמויים * ההודאה במחן שירותים ברמה נמוכה

בני-ביצוע, כגון איסור העסקת ילדים בעבודה, הנהגת רמת-שכר אחידה, גם צעדים אלה קשה יהיה לבצעם אך בכל זאת ניתן לעשות זאת. אך המדיניות שעליה הבריוה הממשלה תדרוש תקציב-יעקק וכוח אדם אשר אינם נמצא בכלל, אילו ביושבים ושראליים.

"כדי להגיע רפאים לעבור ליושבי-ספר ניתן להם תוספות-שכר והנחות-מס - אך לא תמיד נמצא הרופאים שהיו מוכנים להתמקם באזורי-ספר.

"ההכרזה הממשלתית נראית, איפוא, מהצר המעשי והביצועי - כשיר-מיומר לעתיד וכמה קום לעורר שביעות רצון אצל האוכלוסיה הנר' געת בדבר, עוררה רק חשדות. דיבורי ההרגעה, כי זוהי מדיניות מבוססת על יסודות הרגעה, זמן ריים ומוסריים וביצועה יימשך הרבה-הרבה זמן - רק מבלטים את הצד המדיני וההצחתי של ההחלטה, ובמקום להרגיע רק מגבירים את החשדות של אלה, אשר בלי שיתוף הפעולה שלהם לא תצלח מדיניות זו, גם אם יימצא הכספים לביצועה.

"כלפי פנים נראית המדיניות המצהרת של הממשלה כהריוה ויצא-ידופן, על רקע הקיצוצים הראסטניים שנעשו בתקציב המדינה. כלפי חוץ - קיימת סמיכות פרשיות בולטת בין סיום ביקור של סירוס ואנס כמורח התיכון ובין החלטת הממשלה.

"שנים על שנים מתריעים הערבים בארגון הבריאות העולמי על קיפוח האוכלוסיה הערבית ועל רמת השירותים הנמוכה הניתנת להם, ואף מגויסים ללא כל קושי רוב לגינוי. עכשיו יוכלו להסתמך גם על החלטה שלנו ולטעון כי גם אני מודים שבמשך עשר שנים הגשנו שירותים ברמה נמוכה".

(מעריב)

מוקיון האלוהים

חזרתו בתשובה של הבמאי-שחקן אורי זוהר הפכה לשירת היום לא רק בסלונים של ימי-שישי. גם במאמרי הפובליציסטיקה ובעתונות. כל מי שמכבד את עצמו מצא השבוע לבסוף להגיב על דרכו של אורי זוהר אל האלוהים. בין אלה היה גם הבמאי גיורא מנור שכתב:

"כמשך שנים הורגנו לראות באורי זוהר שופה' חצר, המעז לעשות דברים 'נוראים', שלא היינו מרשים למישהו אחר. עתה נעשה שופה-החצר למוקיון-האלוהים ומפגין את השינוי שחל בו באהת הארונות שהורגל בה בהופעותיו הבידור' ריות... אני בטוח (כמעט) שאורי זוהר מתכוון ברצינות לכל הדברים שהוא אומר, אבל יש בה של קומיקאים אמיתיים, שכל דבר שהם עושים ברצינות מעורר צחוק.

"בגישו זו אין אורי זוהר יוצא-ידופן (הוא פשוט מפורסם יותר מאשר אחרים של אלוהים). מבכש התעמולה הדתית מסוף להתנגל עלינו עד שה נראה לנו כמעט כדבר טבעי... הופעתו של אורי זוהר ברמתו החדשה של חובש כיסה יש בה תועלת לאפיקורסים - קשה לקחת אותה ברצינות. זה גורלם של מוקיונים: גם כאשר עניניהם חיל' גות דמעות של אמת, צוחקים המסתכלים עליהם." (חזות. על המשמר)

פסוקי השבוע

● רחל דיין: "יש לי רעיון טוב: לערוך את שירות ז'נבה באמבטיה. כאשר כל הצדדים יהיו חשופים, ללא בגד, לא ניתן יהיה להבחין בין יהודי לערבי - ואז בודאי יגיעו עד מהרה להסכם."

● מפכ"ל המישטרה, רנ"צ חיים תכו' רי, על הפשע המאורגן: "אין לנו שום פחד טראומטי מפני המושג הזה. בארץ פשוט אין לו שום משמעות."

● ח"כ אברהם מזמר: "עד היום אני מכיר רק אופוזיציה אחת: זו של אברהם מזמר."

● ח"כ חייקה גרוסמן: "אם הכישלון של ממשלת הליכוד יהיה כישלון וחל, הוא יעלה במחיר יקר."

● העיתונאי דניאל בלוג: "במפד"ל מתלוצצים שאחרי מותו של היושב-ראש מאו ג'ונג ילדו רק שני ראשי מפלגות ותיקים בעולם: טיטו ובורג".

● הפסל יגאל תומרקין על דתיותו של אורי זוהר: "בשם האלוהים נשפך יותר דם מאשר בשם כל גורם אחר."